

[Orla Møller:]
at det resultat, vi nu er nået til efter udvalgsarbejdet, er nogle særdeles tilfredsstillende jordlove.

Jeg skal i den forbindelse føje til, at vi naturligvis ikke har klaret alle problemer på jordlovgivningens område med disse tre lovforslag. Regeringen har også bebudet, at der kommer nogle flere til at supplere disse, men for disse tre lovforslags vedkommende er jeg overbevist om, at de kan opfylde det, der er målsætningen med dem. Må jeg udtrykke denne målsætning på en dobbelt måde ved at sige, at målsætningen er at sikre mod spekulation i de områder, hvor vi skal have vore sommerhuse liggende, og hvor der skal være muligheder for, at befolkningen kan komme til at pleje sine rekreative interesser, samt at sikre, at der rent jordmæssigt bliver muligheder for, at befolkningen kan få plads til den fritidsaktivitet, som det moderne industrisamfund gør så nødvendig.

Derfor vil jeg gerne i dag begynde med at gratulere ministeren med, at det lykkedes gennem udvalgsarbejdet at nå frem til en nogenlunde klar enighed om disse lovforslag. Men jeg vil egentlig, fremfor at gratulere ministeren, hellere gratulere befolkningen med, at dette er lykkedes. På fredag, hvor disse lovforslag er blevet til love, vil jeg mene, at vi har passeret en meget afgørende milepæl på dette område, og at befolkningen med disse love har fået nogle garantier og en sikkerhed, som vi ikke hidtil har haft på disse områder.

Der er også slidt godt for at nå det resultat, vi har nået, og vi skal vel ikke falde hinanden om halsen i dag af bar rørelse over, hvor gode og dygtige vi har været i dette udvalgsarbejde, men jeg synes nu alligevel, der er grund til at notere med et godt gammelt ord, at hvor der er vilje, er der også vej. Der har været en positiv vilje til fra førstebehandlingen af disse lovforslag at søge et resultat, at nå frem til en klaring af tingene, og det er lykkedes.

Jeg har lyst til i den forbindelse at takke ministeren og embedsmændene samt udvalgets formand for et, har jeg lyst til at sige, forbilledligt samarbejde mellem udvalg, minister og ministerium. Jeg tror ikke, jeg i de år, jeg har været med i folketingets arbejde, nogen sinde har oplevet et så intenst

og tæt samarbejde om at nå frem til nogle sagligt forsvarlige resultater. Jeg synes også, man med nogen styrke kan være bekendt at sige, at ved at læse betænkningen kan man se, hvor mange problemer der er blevet ryddet af bordet under disse forhandlinger.

Så megen virak til os selv, derefter nogle bemærkninger om problemerne i udvalgsarbejdet og om nogle af ændringsforslagene:

Umiddelbart efter at disse lovforslag var blevet fremsat af boligministeren, opstod der, som naturligt er, en hel del røre omkring lovforslagene, og der kom bekymringer til udtryk på en lang række områder. Man var bange for, at de såkaldte bondegårdsferier skulle blive generet af denne lovgivning. Man var også angstelig for, at der skulle komme vanskeligheder for campisterne. Der var i den forbindelse nogle særdeles alarmerende artikler. Der var mennesker inden for ungdomsorganisationerne, der var bange for, at nu skulle deres arbejde komme i vanskeligheder. Der var endog nogle, der troede, at denne lovgivning ville komme til at generere den, der ønskede at have sit eget sommerhus. Jeg tror, jeg kan sige, at de første sider i betænkningen fjerner alle misforståelser på disse områder. Det har fra første færd været meningen, at man ikke ville genere på nogen af disse punkter, og det står nu meget tydeligt; det er afklaret i de drøftelser, vi har haft i udvalget. Der bliver ingen gener på nogen af disse felter.

Det gælder i øvrigt generelt om de ændringsforslag, der er blevet til under udvalgsarbejdet, at de har haft til hensigt at tydeliggøre den lovgivning, der her er tale om. Man kunne måske endda sige, at i de fleste tilfælde er der tale om, at ting, som fandtes i bemærkningerne til lovforslaget, er blevet tydeliggjort ved ændringsforslagene. Der er altså ikke tale om et forsøg på at smidiggøre en lovgivning, så den bliver mindre effektiv end det, der var tilsigtet fra starten. Jeg tror, at denne tydeliggørelse er det, der i det store og hele har skaffet tilslutningen fra samtlige 5 partier her i folketinget.

Der er naturligt nogle enkelte hovedproblemer, som har været genstand for den store drøftelse i udvalget. Før at nævne et af dem, der tog lang tid, og som fastholdt os til det allersidste, er der spørgsmålet om det påbud, som ministeren ifølge lovforslaget